

2. õppeveerandi lõpp

Aasta lõpuni on jäänud vaid mõni päev üle nädala. Koolilastel on aga põhjust rõõmustada – lõpeb II õppeveerand. On jälle aeg teha tulemustest kokkuvõtteid, tunnustada tublimaid õppureid, öelda tänusõnu lastevanematele ja loomulikult ka õpetajatele. Tublisid lapsi oli palju. I klassi õpilased ei saa küll veel numbrilisi hindeid, kuid suulisi hinnanguid antakse ka nende tööle.

Väga hästi õppisid ja eeskujulikult käitusid Henri Hainla, Laura Pöld, Rain Pöld, Sandra Hani. Tublid õppijad olid ka Daniel Kaasik, Kätlin Kala, Oskar Kontro, Kertu Käärik, Marko Roosiväli, Emil Tikk, Karl Erik Toomemägi, Dorel Vassila.

Ainult hindele „5” õppisid 2.klassist Ragne Jagomäe, Elo Koidu, III klassist Riian Rõuk, IV klassist Viktoria Rebane, Kristjan Saavan; V klassist Liina Jõgar, Kadi Kilgi, Janeli Kurvits; VI klassist Merit Meronen.

Hinnetega „4” ja „5” lõpetasid II õppeveerandi II klassist Heleriin Boisen, Begly Kuik, Levo Lukk, Marcus Paulson, Mari – Liis Raag; III klassist Brigitta Alla, Kärt Grossthal, Silver Hani, Heiko Pärl, Kristina Roosiväli; IV klassist Kert Kangur; V klassist Marko Albert, Indrek Roosiväli, Sandra Sepp, Teele Vahaste ja VI klassist Aveli Praakle, Helen Meier, Kärolin Kala.

ORAVAKE soovib kõigile lumist ja karget koolivaheaega. Puhake hästi, tundke rõõmu vabast ajast ja talvemõnudest. Ees on pikk õppeveerand, kus õppetööd võivad segada tuisud, pakane ja haigused. Olge terved ja rõõmsad!

Käisime Kratikülas

9. detsembril sõitsime bussiga Jõgevamaale külla Kratiküla krattidele. Sõit kestis umbes tund aega. Pidime olema kohal kell 13.00, kuid jäime paar minutit hiljaks, mida kratid kohe meile ette heitsid. Kratid ootasid meid ja võtsid tervitustega vastu nagu vanu tuttavaid. Nad rääkisid, milline on üks õige kratt (ilus, tark, töökas, sõbralik, abivalmis) ja mida ta teeb. Saime teada, et kratid on olnud päkapikkude eelkäijaks.

Saanud krattidega tuttavaks, seadsime sammud krattide maja poole. Et pääseda üle tee, tuli vaadata vasakule, paremale ja ka üles, sest sealt tulevad lennukid. Saanud üle tee, algas minek mänguga. Kui kratt tagasi vaatas, pidid kõik kükitama. Kes seda ei teinud, läks rivi lõppu. Nii jõudsimegi majja, kus meid võttis vastu perenaine. Ta jutustas vanadest jõulukommetest, laulsime koos ja mõistatasime. Enne majast lahkumist saime anda lammastele leiba.

Läksime ühe kõrge mäni juurde, mille pikkust tuli mõõta nii, nagu tegid seda karjapoisid.

Järgmine peatus oli krattide laululaval. Seal näidati loomade luid, hundi nahka, samblaid ja samblikke, räägiti loodusest. Seejärel läksime metsa. Et sinna pääseda, tuli koputada väravale ja küsida metsajumalalt luba. Kohe alguses oli krattide sugupuu – kuhu kuulusid Shrek, härjapõlvlane, haldjad, nukitsamees, sookoll, kummitused, kollid, päkapikud, kratid, marakratid jt. Siis läksime ühe suure kivi juurde. Kivil põles küünal.

Seisime ringis ja anti käest kätte laternas põlevat küünalt. Kes küünla enda kätte sai, pidi sulgema silmad ja midagi soovima.

Metsast tulime Kallistuste alleele. Sai kallistada puud. Seal oli ka vilistamise ja sülitamise koht. Neid tegevusi me ei proovinud.

Jooksime edasi lõkke suunas, kus meile jagati männiokka teed. See oli päris maitsev.

Järgmiseks tegevuseks oli krati valmistamine. See võttis kohe tükk aega. Kellel kratt valmis sai, võis minna sööma. Söögiks oli krattide kapsasupp, mis oli väga maitsev.

Meie viimaseks tegevuseks oli sõit kratitaksoga. See oli väga põnev.

Ja saigi kõik tehtud. 3 tundi läks kiiresti ja asusime koduteele. Kui koju jõudsime, oli õues juba pime.

See oli üks väga tore päev.

Oma muljed panid kirja 5. klassi õpilased.

Jõuluvana

Me jõuluvana ootame,
ta tuleb – nii me loodame.
Ja kui ta juba tulekul,
siis mitu ööd me unetud.
Kui kingid kätte saadud,
siis aasta uuski saabub.
On aasta uus meil käes,
ei jõulutaati enam näe.

Silver Hani, 3. klass

Kuidas loomad jõule pidasid

Ühes suures metsas magas karu talveund. Eemalt jooksis karukoopa poole jänes Juts. Kui ta koopani jõudis, ajas ta karu üles. Karu ajas ennast aeglaselt püsti ja imestas, miks teda keset talve üles aeti. Jänes Juts palus: „Mina ja teised loomad tahaksime jõulupühi pidada, kuid me ei jõua kuuske tassida. Sa pead meid aitama.” Jänes palus tükk aega, enne kui karu nõusse jäi. Jänes ja karu jooksid kuuse juurde

ja koos vedasid selle suurele platsile keset metsa. Kõik loomad tulid kokku ja koos ehtisid nad kuuse.

Kui kuusk sai ehitud, oleks võinud pidu alata,

kuid jänesele tundus, et midagi on veel puudu. „Piparkoogid!” hüüdis siil. Jänes jooksis ruttu orava juurde, sest orav oli selle metsa kõige osavam pagar. Jänes palus oravalt piparkooke. Siis jooksid nad kõik tagasi kuuse juurde. Seejärel hakkasid kõik loomad piparkooke sööma. Öhtul tantsiti kaua ümber kuusepuu.

Kristjan Saavan, 4. klass

Metsloomade jõulupidu

Metsas käisid suured ettevalmistused jõulupeoks. Karumamma organiseeris jõulupuud metsa keskele – kohale, kus pidu toimub. Väikesed loomalapsed võisid kuuse ära ehtida. Põdrad korjasid lõkke jaoks oksa, et tule ümber soojendada ennast saaks. Süüa tegid metsarahvale haldjad. Metsarahvas saab nendega väga hästi läbi.

Saabus öhtu. Järgmisel päeval pidi toimuma jõulupidu. Kõik loomad läksid magama, et järgmiseks päevaks korralikult välja puhata.

Kui loomad hommikul ärkasid, märkasid nad, et on juhtunud midagi jubedat. Nende kuusk oli varastatud. Metsarahvas hakkas uurima, kes võis sellega hakkama saada.

Öökull kutsus kõik kokku ja juhatas, kust keegi hakkab otsima. Põder pidi otsima põhjapoolt, karu lõunapoolt, reinuvader idast ja kits läänest. Kui loomad otsimise lõpetasid, ei olnud keegi kuuske leidnud. Jälle peeti nõu.

Üle platsi lendas lind, kes kuulis loomade juttu. Tema teatas, et kuuse varastasid hundid. Metsarahvas küsis, kust seda otsida. Lind juhatas nad kirdesse. Seal kuusk oligi. Ümber selle käis huntidel pidu. Loomad said kuuse tagasi ja kutsusid hundidki oma peole. Kõik olid rõõmsad.

Merit Meronen, 6. klass